

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma:

Kfv.V.37.335/2026/4.

A tanács tagjai:

dr. Márton Gizella a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró

dr. Darák Péter bíró

dr. Demjén Péter bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

Az I. rendű felperes:

felperes1 Kft. „f.a.”

(cím1)

A II. rendű felperes:

II. rendű felperes Zrt.

(cím2)

Az I-II. rendű felperes képviselője:

Stajz Ügyvédi Iroda

(eljáró ügyvéd: dr. Stajz Annamária;

cím3.)

Az alperes:

Gazdasági Versenyhivatal

(cím4)

Az alperes képviselője:

dr. Szögi Nóra és dr. Bencsik Bálint

kamarai jogtanácsosok

A per tárgya:

versenyfelügyeleti tárgyú közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

az I-II. rendű felperesek (26. sorszám)

A felülvizsgálni kért határozat:

Fővárosi Törvényszék 2026. március 5-én kelt

105.K.700.378/2025/24. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperesek felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye

[1] Az I-II. rendű felperesek egy vállalkozáscsoportba tartoznak. A II. rendű felperes vezérigazgatója H.Zs. (a továbbiakban: H. Zs. vagy úgyis mint a II. rendű felperes vezérigazgatója). Az I. rendű felperes tulajdonos-ügyvezető tagjai H. Zs. és H.T. (a továbbiakban: H. T.). A II. rendű felperes minősített többségi befolyással rendelkező részvényese a kft Kft., munkavállalója H. T., mint termelési főmérnök és Sz.D. építésvezető (a továbbiakban: Sz. D.). A felperesektől független cég az I.M. Kft. (a továbbiakban: IM Kft.), amellyel egy vállalkozáscsoportba tartozik az AT Kft. (a továbbiakban: AT Kft.), és ez utóbbi vállalkozások tulajdonos ügyvezetője KR (a továbbiakban: K. R.). Ugyanakkor K. R. több szálon kapcsolódik a felperesi vállalkozáscsoporthoz, amely egyebek között abban nyilvánult meg, hogy K. R. és H. T. egymást olyan közbeszerzési eljárásokról is tájékoztatták, amelyek során a vállalkozásaik potenciális versenytársak voltak.

[2] Mind a felperesek, mind az IM Kft. (és AT Kft.) részére végzett közbeszerzési feladatokat K.V. (a továbbiakban: K. V.), aki tulajdonosa a P. Kft.-nek (a továbbiakban: P. Kft.).

[3] A NIF Zrt. mint ajánlatkérő „vállalkozási szerződés keretében Debrecen Észak-Nyugati Gazdasági övezet kialakításával összefüggő vasúti infrastruktúra-fejlesztések 2. ütemének részbeni megvalósítása” tárgyú (EKR001634202021) nyílt közbeszerzési eljárást (a továbbiakban: közbeszerzés) folytatott 2021. december és 2022. szeptembere között; az ajánlati felhívás 2021. december 23-án került feladásra. Ajánlatot nyújtott be többek között az I. rendű felperes és az IM Kft., azonban 2022. július 22-i nyilatkozatuk szerint visszaléptek a közbeszerzéstől, miután a bíráló bizottság az esetükben kizáró okot állapított meg verseny torzítására irányuló megállapodás miatt és javasolta ajánlataik érvénytelenségének kimondását az eljárást lezáró döntésben.

[4] A közbeszerzés során feltételezett egyeztetésekre figyelemmel az alperes 2023. január 25-én versenyfelügyeleti eljárást indított az I. rendű felperessel és az IM Kft.-vel szemben. Egyúttal helyszíni kutatást tartott a II. rendű felperes budaörsi irodájában, szombathelyi fióktelepén, valamint az AT Kft. székhelyén, később a P. Kft. irodájában is. Az alperes 2023. május 4-én a II. rendű felperest ügyfélként vonta be a versenyfelügyeleti eljárásba.

[5] A versenyfelügyeleti eljárás során az IM Kft. egyezségi nyilatkozatot tett, amelyben a jogsértést az előzetes állásponttal egyezően elismerte és ezt fenntartotta az egyezségi nyilatkozat után összeállított kiegészítő előzetes álláspont ismeretében is. A felperesek az előzetes álláspontra és a kiegészítő előzetes álláspontra nem tettek észrevételt, de tárgyalás tartását kérték.

[6] A felperesek kérelmére az alperes versenytanácsa a 2024. október 24-i tárgyalási határnapot 2024. december 3-ra módosította és az észrevételezési határidőt is meghosszabbította. Újabb egyeztetés után a tárgyalás ideje 2024. december 5. napjának 14 órájára, majd 9 órájára módosult, de 2024. december 4-én délután a felperesek ismét kérték a tárgyalás elhalasztását azzal az indokkal, hogy azon a vezetőség önhibáján kívül nem tud részt venni. Az alperes versenytanácsa 2024. december 5-én tárgyalást tartott, a halasztásra irányuló kérelmet a végzésével elutasította. A felperesek 2024. december 12-én újabb nyilatkozatot és kérelmet (a továbbiakban: Kérelem) terjesztettek elő, amelyben arra hivatkoztak, hogy a II. rendű felperes vezérigazgatója - aki a közbeszerzési eljárásban részt vett I. rendű felperes vezető tisztségviselője is egyben -, az eljárással összefüggésben olyan releváns információk birtokában van, amelyet mindenképpen személyesen kívánt előadni; a tárgyalás tartását emiatt is kérték, majd annak elhalasztását kérték arra figyelemmel, hogy a II. rendű felperes vezérigazgatója egészségi állapotát érintően előre nem látható esemény következett be. Orvosi igazolást csatoltak, amellyel a II. rendű felperes vezérigazgatójának 2024. október 10-től fennálló keresőképtelen állapotát és annak időtartamát kívánták alátámasztani.

[7] Az alperes a versenyfelügyeleti eljárást lezáró VJ/36-320/2022. számú (betekinthető változatban: VJ/36-322/2022. számú) döntésének (a továbbiakban: Döntés) végzés részében a Kérelmet elutasította. A Döntés határozat részében megállapította, hogy a felperesek (mint

egy vállalkozáscsoportba tartozó vállalkozások) és az IM Kft. versenykorlátozó célú jogsértést követtek el, mert a közbeszerzés kapcsán megállapodtak és a megállapodásuknak megfelelően egyeztették ajánlatadói magatartásukat annak érdekében, hogy közülük kerüljön ki a nyertes ajánlattevő, megsértve ezzel a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. § (2) bekezdés a) és d) pontját. A jogsértés miatt a felpereseket egyetemlegesen 1.200.000.000 forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte. Az alperes az IM Kft.-t is kötelezte bírságfizetésre a vele egy vállalkozáscsoportba tartozó AT Kft.-vel egyetemlegesen.

[8] A Döntés indokolása szerint az alperes a felperesek tevékenységének tekintette a II. rendű felperes tevékenységében részt vevő K. V. és P. Kft. közbeszerzést érintő piaci magatartását. Továbbá figyelembe vette azt, hogy K. V. - az IM Kft. részéről K. R. által is tudottan - az I. rendű felperes részére is közbeszerzési feladatokat végzett, így az alperes megállapítása szerint az eljárás alá vont vállalkozások között akarategység jött létre az ajánlatadói magatartásuk koordinálása érdekében. Rögzítette, hogy a feltárt bizonyítékok zárt logikai láncot alkotnak, azokat az IM Kft. engedékenységi nyilatkozata, valamint az is erősíti, hogy az ajánlatokban a közel 2200 költségvetési tétel közül ugyanaz az egy tétel nem került beárazásra; továbbá a költségvetéseket azonos személy állította össze, az IM Kft. költségvetésének összeállításában Sz.T. (a továbbiakban: Sz. T.) is részt vett, aki a II. rendű felperes és az IM Kft. munkavállalója is volt; a hiánypótlás során az IM Kft. költségvetésének szerzője Sz. D. volt, aki II. rendű felperes munkavállalója; az IM Kft. költségvetése a hiánypótláskor a P. Kft.-n keresztül került benyújtásra.

[9] Részletezte (alperesi határozat 253. pont), hogy a jogsértést összességében mely tények, illetve körülmények bizonyítják:

- H. T., H. Zs. és K. R. között régóta fennálló személyes és üzleti kapcsolat;
- az I. rendű felperes és az IM Kft. tulajdonosai közötti találkozó és megállapodás;
- a két vállalkozás költségvetésében található azonos hiány;
- a költségvetéseket készítő személy azonossága;
- az ajánlati árak közötti hasonlóság egymáshoz és a becsült értékhez képest;
- az IM Kft. ajánlatának készítésében résztvevő - az IM Kft.-vel és II. rendű felperessel is munkaviszonyban álló - Sz. T. közreműködése, aki hozzáfért a II. rendű felperes munkavállalói által használt belső szerveren található meghajtóhoz, amelyen közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos dokumentumok vannak;
- a felperesi vállalkozáscsoporthoz több szálon kötődő K. V. és az ő tulajdonában álló P. Kft. tevékenysége, amelynek keretében az I. rendű felperes és az IM Kft. ajánlatainak összeállítását végezte;

- a felperesi csoport munkavállalói az IM Kft. megfelelőségének kialakításában is részt vettek;
- az IM Kft. engedékenységi kérelme.

[10] Megállapítása szerint a felperesek versenyjogi felelősségét megalapozza, hogy aktív szerepet vállaltak az ajánlatok koordinálásában, munkavállalóik közreműködtek az IM Kft. megfelelőségének igazolásában, K. V. (és ezáltal a P. Kft.) tevékenysége a felperesi vállalkozáscsoportnak tudható be, figyelemmel a II. rendű felperes és K. V. (illetve ezáltal a P. Kft.) közötti gazdasági és jogi kapcsolatokra. Ezek alapján K. V. a II. rendű felperes utasítása alapján, annak irányításával és ellenőrzésével cselekedett. Ezért a II. rendű felperes felelősséggel tartozik K. V. és a P. Kft. tevékenységéért.

[11] A Döntés versenyfelügyeleti bírságra vonatkozó indokolásában az alperes a következőket rögzítette. Mivel nem az eljárás alá vontak nyerték a tendert, ezért releváns forgalomként és a bírság kiinduló összegeként a nyertes ajánlati árat, annak felét vette figyelembe. Különösen súlyos jogsértésként tekintett a magatartásra, súlyosító körülmény volt a jogsértés elkövetésében megnyilvánuló szintet meghaladó felróhatóság és a vezető tisztségviselők érintettsége. Értékelésébe vonta azt a körülményt, hogy a magatartás aktívabb szereplője a felperesi vállalkozáscsoport volt, ezért a felperesek esetében a kiinduló összeget 20%-kal emelte (míg az IM Kft.-nél 15%-kal). A felperesi vállalkozáscsoport 2023. évi nettó árbevételét rögzítve (14.129.364.000 forint) megállapította, hogy a kalkulált bírságösszeg jelentősen meghaladná a vállalkozáscsoport előző évi nettó árbevételének 10%-át kitevő törvényi maximumot, és figyelemmel az I. rendű felperes KKV státuszára, a bírság magas pénzügyi teherrel járna, ezért a kalkulált bírság összegét jelentősen csökkentette.

[12] Az alperes a Döntés végzés részének indokolásában rögzítette, hogy a Kérelem nem igazolási kérelem, nem alkalmas annak igazolására, hogy miért nem jelent meg senki a 2024. december 5-re kitűzött tárgyaláson. Hivatkozott arra, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban a II. rendű felperes vezérigazgatóját két alkalommal is meghallgatta. A Kérelemben ugyanakkor konkrétan nem került megjelölésre, és még valószínűsítésre sem, hogy a vezérigazgató milyen típusú információ birtokában van, amely esetleg eddig nem került feltárássra (noha az előzetes álláspont ismeretében ennek konkretizálására lehetősége lett volna), erre csak általánosságban hivatkozott. Az ő személyét érintően utalt arra, hogy a releváns időszakra keresőképtelenségét kívánták igazolni, a tárgyalás elhalasztását külföldi egészségügyi kezelésére hivatkozással kérték, ugyanakkor abban az időszakban ő elnökként egy sportegyesület küldöttgyűlésén mondott beszédet.

A keresetlevél

[13] A felperesek keresetlevelükben kérték elsődlegesen az alperesi határozat megsemmisítését a felperesek terhére jogsértést megállapító és bírságot kiszabó részében a versenyfelügyeleti eljárás megszüntetésével, annak megállapításával, hogy versenyjogsértés nem történt; másodlagosan a határozat teljes egészében való megsemmisítését az alperes új eljárás lefolytatására kötelezésével, lényeges eljárási szabálysértés miatt; harmadlagosan a

határozat megsemmisítését a bírságkiszabással kapcsolatos, felperesekre vonatkozó részében úgy, hogy a bíróság ezt a határozatrészt egészben vagy a jogsértéssel érintett részében semmisítse meg és kötelezze az alperest új eljárás lefolytatására. Kifejtették az alperesi határozat 253. pontjában összegzett bizonyítékokkal és jogi következtetésekkel szemben egyrészt, hogy az alperes okszerűtlenül értékelte K. V. tevékenységét, mert ő szorosan együttműködött a felperesekkel, de ezt szervezetileg elkülönülve végezte, a közbeszerzési teljes körű előkészítési és tanácsadási feladatokat látta el, amely önmagában nem jogsértő, és a vezetői titulust is önhatalmúlag használta. Iratellenes az a következtetés, hogy a P. Kft. szervezetileg és működésileg betagozódott volna a felperesi vállalkozáscsoportba. Az alperes nem bizonyította a felperesek és az IM Kft. közötti egyeztetést, az I. rendű felperes és az IM Kft. ajánlatadás előtti „összehangolt” magatartását és nem volt tekintettel a P. Kft. felperesek tudta nélkül folytatott tevékenységére.

[14] Előadták, hogy az ajánlatok benyújtásakor már számos alvállalkozói kapcsolat fennállt köztük és az AT Kft. között, valamint abból, hogy néhány alkalommal küldtek K. R. részére az AT Kft. tevékenységébe tartozó pályázatot, nem lehet jogsértésre következtetni. Viszont magával az IM Kft.-vel nem volt üzleti kapcsolata a felpereseknek a vizsgált tender előtt. A II. rendű felperes nem vitatta, hogy volt közös munkavállalója az AT Kft.-vel is - Sz. T. -, azonban őt eltérő munkakörben alkalmazták, ugyanakkor Sz. T. a II. rendű felperes szerveréhez csak korlátozottan fért hozzá, a bizalmas adatokat tartalmazó mappákhoz nem. Jogsértőnek tartották az alperes megállapításait az IM Kft. megfelelőségének alkalmasságát igazoló döntésrész tekintetében, valamint a költségvetésekkel kapcsolatos adminisztrációs hiba értékelésében is, és ellentmondásosnak találták a határozat indokolását a versenytársi költségvetések és ajánlatok összeállításának körülményei kapcsán. Előadták, még ha a P. Kft. felkérésére Sz. D. is készítette az IM Kft. hiánypótlás során kiegészített költségvetését, ez akkor sem jelenti azt, hogy Sz. D. és rajta keresztül a felperesek részt vettek volna az IM Kft. eredeti ajánlatának benyújtásában. Az összejátszást nem alapozhatja meg az ajánlati árak hasonlósága sem. Vitattak minden, az engedékenységi kérelemben szereplő, egyéb bizonyítékkal alá nem támasztott állítást, miszerint II. rendű felperes vezérigazgatója kérésére és közbenjárására került volna sor az IM Kft. közbeszerzésen való indulására. Sérelmezték, hogy az engedékenységi kérelem több vonatkozásban is eltért az IM Kft. korábbi ügyfélnyilatkozatától. Így a 2022. március 22-i találkozó kapcsán is, amely esetében az IM Kft. ügyfélnyilatkozata helyett az alperes az engedékenységi nyilatkozatot vette alapul. Összességében az volt az álláspontjuk, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a felpereseknek jogsértő ráhatása lett volna az IM Kft. indulásának, ajánlatának, árainak elhatározásában, összeállításában, és állították, hogy a feltárt tények összességükben nem alkalmasak a felperesek jogsértésének bizonyítására.

[15] A bírságkiszabást is jogsértőnek tartották a Tpv. 78. § (1) bekezdés, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdés, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdés rendelkezései tükrében. A releváns forgalomból való kiindulást, valamint a releváns árbevétel számításának módját is (nyertes ajánlattevő ajánlati árának alapul vétele) jogszabálysértőnek találták; kifejtve továbbá, hogy az alperes okszerűtlenül értékelte a jogsértés súlyát is, nem vette figyelembe, hogy a piaci hatás alacsony a visszalépésükre is tekintettel, a jogsértő állapot csak néhány hónap időtartamú, és nem is jelentős a piaci részesedésük a hazai vasútépítési piacon. A felróhatóság nem értékelhető kiemeltnek, így a kiinduló összeg 20%-os emelése is okszerűtlen. Rögzítették, hogy a vállalkozáscsoport tagjainak egymás közti árbevétele nem

vehető figyelembe a bírságmaximum meghatározása során a Tpvt. 78. § (2) bekezdése, valamint az alperesi gyakorlat és az Európai Bizottság gyakorlata értelmében. Hivatkoztak arra is, hogy a felperesek KKV státusza miatt is okszerűtlen a bírságmeghatározás, és annak során az egyetemleges kötelezés, amelyre vonatkozóan az alperes jogszabályi rendelkezést sem jelölt meg.

[16] A Döntés végzés részét azzal támadták, hogy a Kérelem tartalma szerint igazolási kérelemnek minősült, azt nem ekként minősítette az alperes, hanem eljárást elhúzó magatartás miatt eljárási bírságot szabott ki, holott a törvényes képviselő (II. rendű felperes vezérigazgatója, egyben I. rendű felperes vezető tisztségviselője) szenzitív adatokat tartalmazó nyilatkozatot kívánt tenni, és orvosi igazolást is csatoltak. Hivatkozásuk szerint az alperes végzéssel eljárási bírságot is kiszabott a terhükre, kérték az ezzel kapcsolatos iratokat, keresetlevelüket a jelen per anyag részévé tenni. Álláspontjuk szerint továbbá a jogi képviselő mulasztásának kimentésére nem volt szükség igazolási kérelemre.

[17] Az alperes a védiratában a felperesek keresetének elutasítását kérte, fenntartva a Döntés határozati és végzés részében foglaltakat is. A kereseti kérelemre részletes nyilatkozatot tett.

A Fővárosi Törvényszék 53.K.700.409/2025/5. számú ítélete

[18] A versenyfelügyeleti eljárás akadályozása miatt a felperesekkel szemben eljárási bírságot kiszabó végzés jogszerűségének vizsgálatára irányuló perben a Fővárosi Törvényszék 53.K.700.409/2025/5. számú jogerős ítéletével megállapította, hogy a végzés nem jogszabálysértő; indokolásában a Kérelem kapcsán rögzítette, hogy az nem igazolási kérelem.

A jogerősi ítélet

[19] Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletével a felperesek keresetét elutasította, annak alaptalanságára tekintettel. Megállapította a Kérelem vonatkozásában, hogy a Fővárosi Törvényszék korábbi ítélete a Kérelem minősítése tekintetében nem jelent ítélt dolgot. Maga úgy minősítette, hogy a Kérelem igazolási kérelem II. rendű felperes vezérigazgatójára nézve, így e tekintetben az alperes Döntése jogszabálysértő, ugyanakkor a téves minősítés nem eredményezett súlyos, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést. A Döntés végzés részében értékelt körülmények a II. rendű felperes vezérigazgatója vonatkozásában alappal kérdőjelezték meg azt, hogy a 2024. december 5-i tárgyaláson ő ugyanazon ok miatt volt akadályozott, amely ok a küldöttgyűlésen való részvételét már nem akadályozta. A jogerős ítélet az elutasítás megalapozottsága szempontjából hangsúlyosan vette figyelembe a korábbi felperesi halasztási kérelmeket, azt, hogy azoknak az alperes eleget tett, valamint az előzetes álláspontra és a kiegészítő előzetes álláspontra történő észrevételre is póthatáridőt adott. A Kérelmet elbíráló döntés ellen a felperesek keresetet tudtak előterjeszteni, tehát jogorvoslati

joguk sem sérült. Olyan érdemben értékelhető tény a perben sem adtak elő, ami kizárta volna, hogy a - konkrétumok nélkül hivatkozott - szenzitív adatokat a versenyfelügyeleti eljárás során írásban adják elő, figyelembe véve azok zártan kezelésének biztosíthatóságát.

[20] Az ügy érdemében megállapította, hogy az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen értékelte. Elvi álláspontja szerint alátámaszthatják a jogsértést nemcsak közvetlen bizonyítékok, hanem közvetett bizonyítékok, az azokból levont okszerű következtetések is, és - az azzal szembeni észszerűbb magyarázat hiányában - jogszerű a versenyjogi felelősség megállapítása. A felperesek nem az alperes összes bizonyítékból levont megállapításait cáfolták, hanem azok közül egyet-egyet kiragadva, azokat önmagukban vitatták. A jogerős ítélet indokai szerint az alperes nem tévedett, amikor a P. Kft. és K. V. felperesekkel való kapcsolatát a felperesek és az IM Kft. jogsértésének bizonyítékaként értékelte; a felperesek állítása nem volt észszerűbb magyarázatnak tekinthető a megállapításhoz képest. Okszerű az alperesi következtetés, hogy K. V. és rajta keresztül a P. Kft. szerepe mélyebb összefüggést mutat, mint ahogyan azt a felperesek a perben állították.

[21] A felperesek a köztük és az AT Kft. között fennálló, versenyjogilag értékelendő kapcsolat hiányára is alaptalanul hivatkoztak; a korábbi fővállalkozó-alvállalkozó kapcsolat irreleváns; a feltárt közvetlen bizonyítékokon alapuló tények - felperesektől pályázat küldése K. R.-nek, a II. rendű felperes AT Kft.-vel közös munkavállalója, a munkavállaló számítógépes hozzáférése - alkalmasak a jogsértés bizonyítására, az alternatív felperesi magyarázatok nem meggyőzőek. Az alperes okszerűen mutatott rá a 2022. március 22-i találkozó körülményére, amelyet nem önmagában, hanem a többi bizonyítékkal együtt értékelt. Az engedelkenységi kérelmet, mint nem egyetlen ügydöntő bizonyítékot az alperes szintén megalapozottan használta fel, annak megfelelő bizonyító erőt tulajdonított, az egyeztetést egyéb bizonyítékok is alátámasztják (ajánlati árak hasonlósága, az ajánlattétel körülményei, a személyi összefonódások), amelyek alapján K. R. nem egyedül, hanem felperesek kérésére döntött a közbeszerzésen való indulásról. Összességében az volt az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy a felperesek a tényállás helyességét, az abból levont jogi következtetéseket érdemben cáfolni nem tudták, az egyes, kiragadott bizonyítékokkal kapcsolatos alternatív magyarázatuk a jogsértésben való aktív, irányító részvételüket nem cáfolja.

[22] A jogerős ítélet megállapította továbbá, hogy a bírságkiszabásra vonatkozó keresetrész is alaptalan volt, ennek részletes indokait az elsőfokú bíróság az ítéletben kifejtette: a releváns forgalomból kiinduló, és így a nyertes ajánlati árat (annak felét) figyelembe vevő mérlegelés okszerű, az alperes a kiinduló összeget több lépcsőben csökkentette és az alacsony piaci hatásra is tekintettel volt. Ahogy okszerű az is, hogy „kökemény kartell” megállapítása okán azt vette figyelembe, hogy a magatartás közbeszerzésre vonatkozóan valósult meg, így a felperesek ettől elvonatkoztatott piaci helyzete nem releváns. A felróhatóság értékelése is megfelelő volt, mivel a felperesek legalább részben nem rajtuk kívül álló okból hagytak fel a jogsértéssel. Rögzítette, hogy utalt a határozat a csoportszintű árbevétel alkalmazását lehetővé tevő Tptv. 78. § (1b) bekezdésére, és az előzetes álláspontra vonatkozó észrevétel, nyilatkozat hiányában a nyilvánosan elérhető beszámolókat jogszerűen vette figyelembe, a csoport tagjainak egymás közötti árbevétele értékelésének elmaradása ezen nem változtat; az egyetemleges kötelezés pedig a Tptv. 78. § (5) bekezdéséből következett.

A felülvizsgálati kérelem

[23] A felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélettel szemben, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását és az alperes határozatának megsemmisítését az alperes eljárásának megszüntetését, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását és az alperes határozatának megsemmisítését, az alperes új eljárásra és határozathozatalra való kötelezését, harmadlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, valamint az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérték. A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai alapján (felülvizsgálati kérelem 1. oldal I.4. pont) kérték. Azonnali jogvédelem iránti kérelmet is előterjesztettek.

[24] Megjelölték továbbá (felülvizsgálati kérelem 5. oldal III.18. pont), hogy az elsődleges befogadási ok a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontján alapul és másodlagos az ab) alpontra való hivatkozásuk. A befogadás elsődleges oka körében előadták, hogy az elsőfokú bíróság maga is megállapította a Kérelem minősítése tekintetében az alperes eljárási jogszabálysértését, ugyanakkor a befogadást indokolja, hogy a jogerős ítélet következtetése szerint ez a jogszabálysértés nem volt az ügy érdemére kiható. Ezzel szemben az álláspontjuk az volt, hogy a tisztességes eljáráshoz való alapvető jog, azon belül a fegyveregyenlőséghez való jog sérült, a jogsértés ugyanis közvetlenül érinti a kérelmező meghallgatáshoz való jogát, az ügyfél nyilatkozattételi jogát {Ákr. 5. § (1) bekezdés}, tágabban pedig a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való jogot. A felperesektől tehát a hatósági eljárás döntő szakaszában elvonták a személyes előadás, észrevételezés, az állítások közvetlen kifejtésének tényleges lehetőségét úgy, hogy a Kérelemről mint az ügyfél igazolási kérelméről az alperes nem döntött, hanem az eljárást lezárta, határozatot hozott, majd ezt az elsőfokú bíróság a jogsértés elismerése mellett lényegében irrelevánsnak minősítette.

[25] A másodlagos befogadási ok tekintetében arra hivatkoztak, hogy a jogkérdés túlmutat az egyedi ügyön, ugyanis az alapja az ügynek egy kartelljogsértés rendkívül jelentős bírsággal. Mivel az elsőfokú bíróság elfogadta azt az alperesi érvelést, hogy kartellügyekben közvetett bizonyítékokra alapított felelősségmegállapítás is elegendő lehet, ezért a felülvizsgálati kérelem által felvetett kérdések nem korlátozódnak a felperesek egyedi helyzetére, hanem általánosan érintik a versenyhatósági bizonyítás alkotmányos és perjogi korlátait, a közvetett bizonyítékokból levont következtetések bírói kontrolljának intenzitását, valamint a biztosítandó meghallgatási és részvételi jogok következményeit. A kérdés társadalmi jelentőségét a közbeszerzési és a versenyjogi összefüggés is szolgáltatja. Túlmutat az egyedi ügyön továbbá a közbeszerzési kartellek megítélése a közpénzek felhasználása, a piaci verseny tisztasága és az állami infrastruktúra-fejlesztések átláthatósága miatt. Az olyan kérdésekre adott felsőbb bírósági válasz, minthogy milyen bizonyítási szint felett állapítható meg kartelljogsértés és milyen súlyú eljárási hiba tekinthető az ügy érdemére ki nem hatónak, nemcsak a felekre, hanem a jövőbeli közigazgatási és bírósági jogalkalmazás egészére hatást gyakorol.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadási ok körében arra is hivatkoztak, hogy a különleges súly nem azonos a bírság összegével, de a bírság nagysága

erősíti ezt a körülményt. Előadták, hogy önmagában a nagyösszegű bírság nem alapozza meg a befogadást, ugyanakkor a jelen ügyben az összeg és a döntés piaci következményei erősítik azt, hogy a felvetett jogkérdéseknek valós gyakorlati súlya van, illetve, hogy a felvetett jogkérdések gyakorlati tétje jelentős.

[27] A felülvizsgálati kérelem további részében (felülvizsgálati kérelem 6-12. oldal IV.27-IV.48. pontok) érdemben részletezték a támadott határozat jogszabálysértő voltára vonatkozó okfejtésüket. Eszerint az elsőfokú bíróság a Kérelemről való döntés vizsgálata során téves határozati pontra hivatkozott, nem vonta értékelésébe azt a körülményt, hogy az alperes a beadvány igazolási kérelemként történő minősítés és külön végzés hozatala helyett az eljárást lezáró határozatban rendelkezett erről, megfosztva a felpereseket a személyes vagy a más módon való nyilatkozattételtől, amely esetben fontos áttekinteni az események kronológiai sorrendjét is. A jogerős ítélet pedig csak formálisan ismerte el a tisztességes hatósági eljáráshoz való joguk sérelmét, holott az ügy érdemére kiható jogszabálysértés történt a védekezéshez, a nyilatkozattételhez való jog megsértése és a bizonyítás kimenetelét befolyásoló hatás miatt. A Tpvt. 11. §-ának megsértése kapcsán továbbá az elsőfokú bíróság lényegében elfogadta az alperes „zárt logikai lánc” formuláját, de nem vizsgálta kellő mélységben, hogy ez a lánc valóban zárt-e, kizárja-e a jogsértéssel szembeni alternatív magyarázatokat, amely egyebek között sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot (Alaptörvény XXVIII. cikk). Továbbá az elsőfokú bíróság a bírsággal kapcsolatos felperesi érveket sem cáfolta meg megfelelő indokolás mellett, különösen fennmaradt a Tpvt. 78. § (5) bekezdésének alkalmazhatósági problémája. Összegezve kifejtették, hogy a jogerős ítélet (és az alapul fekvő alperesi határozat) az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe, XXVIII. cikk (1)-(2) bekezdésébe, az Ákr. 3. §-ába, 53. §-ába, 81. § (1) bekezdésébe, a Tpvt. 11. §-ába, 78. § (3) és (5) bekezdésébe ütközik.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[29] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[30] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell.

[31] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében megjelölt érveket, a felperesek előadását, de a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását egyik érv alapján sem látta indokoltnak a következőkre figyelemmel.

[32] Elsősorban hangsúlyozza, hogy a befogadásról szóló döntés azt célozza, hogy a Kúria az egyedi ügyek elbírálásában is elláthasson jogegységi funkciót. Erre is tekintettel kiemelendő, hogy a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a támadott bírói határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[33] A felperesek által elsődlegesként hivatkozott befogadási ok, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok, a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat egyrészt a bíróság tisztességes eljárásának a kontrollját jelenti. Ebben az esetben a befogadást kérőt indokolási kötelezettség terheli a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján, magát a befogadhatóságot is részletesen indokolnia kell. Ennek körében azt kell láttatnia, amennyiben alapvető jogai sérelmére vagy egyéb eljárási szabályszegésre hivatkozik, hogy ez kihatással volt az ügy érdemére. Indokainak az előadásával olyan módon kell kétséget ébresztenie a jogerős ítélet jogszerűségével szemben, hogy ez alapján lényegében valószínűsíthető kell legyen a bírósági döntés jogsértő volta, minden további vizsgálat nélkül is. A befogadást kérőt terhelő indokolási kötelezettség a felülvizsgálati eljárás szakaszainak elkülönülése miatt nem teljesíthető sem mindösszesen jogszabályhelyek megjelölésével, sem csupán csak a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaira való utalással.

[34] A felperesek a befogadás iránti kérelemben ebben a körben állították a Kérelem téves alperesi minősítését, az észrevételezési, nyilatkozattételi joguk sérelmét és emiatt a tisztességes hatósági eljáráshoz fűződő joguktól, a védekezéshez való joguktól való megfosztást, valamint ezzel összefüggésben kifogásolták az elsőfokú bíróság eljárását. Sérelmezték, hogy a jogerős ítélet következtetése szerint ez az alperesi jogszabálysértés nem volt az ügy érdemére kiható.

[35] A Kúria a felülvizsgálati eljárás során elvi jelentőségű jogkérdésekben dönt, eljárása nem jelenti a kereset ismételt elbírálását, vagyis nem végzi el, nem végezheti el az alperesi döntés jogszerűségének „újabb” felülvizsgálatát.

[36] Elsőként foglalkozott a jogerős ítéletnek a Döntés végzés részével kapcsolatos, kereseti kérelmet elutasító rendelkezése és indokai kapcsán felhozott felperesi érvekkel. A Kúria kiemeli: az a körülmény, hogy az elsőfokú bíróság a Kérelem minősítésével kapcsolatban eljárási jogszabálysértést állapított meg, de azt nem tekintette lényeginek, az ügy érdemére kihatónak, mert a rendelkezésére álló tények figyelembevételével egyetértett a Kérelem elutasításával, hangsúlyozva, hogy a felperesek részéről távolmaradó személyek mulasztásának kimentésére a Kérelemben előadottak nem voltak alkalmasak, nem indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása. A jogerős ítélet értékelte a II. rendű felperes vezérigazgatója (egyben a közbeszerzésen ajánlatot adó I. rendű felperes vezető tisztségviselője) alperesi tárgyalástól való távolmaradásával kapcsolatos, a releváns időszakra vonatkozó orvosi igazolásban foglaltak (külföldi kezelés) és a nyilvánosan elérhető információk szerint az ő - ezzel egyidőre eső - küldöttgyűlési nyilvános szereplésének ellentmondásosságát. Értékelte az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperesek mire kívántak hivatkozni a tárgyaláson való jelenlétük fontossága tekintetében, így figyelembe vette azt, hogy a II. rendű felperes vezérigazgatója állítása szerint szenzitív adatokról kívánt nyilatkozni, és értékelésébe vonta a - felülvizsgálati kérelemben hangsúlyozott - kronológiát is. Ugyanakkor a rendelkezésére álló adatokból azt a következtetést vonta le, hogy bár a Kérelem igazolási kérelemnek minősült, de az alperes azt, amire a Kérelem irányult (versenytanács tárgyalása megismételhető-e) elbírált és arról, annak elutasításáról érdemben helytállóan döntött, mert a felperesek már a többszöri halasztási kérelmeik teljesítése és az észrevételezési, nyilatkozattételi lehetőségeik biztosítása után éltek az újabb Kérelemmel. Mérlegelte azt is az elsőfokú bíróság, hogy a perben támadhatták a Kérelmet elutasító döntést, de nem konkretizálták a perben sem, hogy milyen szenzitív adatok hatóság elé tárása indokolta volna a személyes meghallgatást, úgy, hogy korábban már volt meghallgatás és mindezek folytán arra jutott: nem sérült a felperesek védekezéshez való joga. A Kúria álláspontja szerint a felperesek a befogadás iránti kérelemben ezzel kapcsolatban nem tudták megfelelően valószínűsíteni, hogy alapvető eljárási jogaik sérültek, mert a jogerős ítéletből kiderülnek az elsőfokú bíróság indokai, amelyeket annak során alakított ki, hogy mind a felperesi oldal, mind az alperesi oldal érveit vizsgálta, azokat ütköztette, mérlegelte azt is, hogy adott lett volna a közelebből meg nem határozott szenzitív adatok meghallgatáson kívüli, egyéb módon való előterjesztése is. A jogerős ítélet szerinti, e körben hozott döntés illeszkedik a bírói joggyakorlatba. A Kúria versenyfelügyeleti ügyben többek között a Kfv.V.37.775/2025/14. számú eseti döntésében foglalkozott a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével, és elvi élel megállapította a döntésének [88] bekezdésében: „Eljárási anomáliák (...) még nem feltétlenül eredményezik a fair eljárás elvének sérelmét, csak akkor, ha ehhez egy olyan hatás kapcsolódik negatív értelemben, amely miatt e jogsértések transzformálódnak és tisztességes eljáráshoz való jogot sértő minőségűvé válnak”.

[37] Másodikként a Kúria a befogadás iránti kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadási okra vonatkozó hivatkozását vizsgálta, amelyet a felperesek másodlagos befogadási okként jelöltek meg. E körben kiemelték azon kérdések társadalmi jelentőségét és különleges súlyát mint: a kartellügyekben történő közvetett bizonyítékokra alapított felelősségmegállapítás; a közbeszerzési kartellek megítélése a közpénzek felhasználása, a piaci verseny tisztasága és az állami infrastruktúrafejlesztések tükrében. E vonatkozásban rögzítették, hogy a tárgyi hatósági és bírósági döntés „elvi üzenete az, hogy milyen bizonyítási szint mellett állapítható meg kartelljogsértés és milyen súlyú eljárási hiba tekinthető még az ügy érdemére ki nem hatónak” (felülvizsgálati kérelem 5-6. oldal III.23-

III.24. pontok). Különleges súlyt kapcsoltak a bírság összege, nagysága kérdéséhez (felülvizsgálati kérelem 6. oldal III.25. pont).

[38] A Kúria hangsúlyozza, hogy ezen ok alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. Ez a befogadási ok tehát feltételezi, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére jogi hatást gyakoroljon, akár áttételesen is. Ezen befogadási ok alapján a befogadásnak akkor van helye, ha a felmerült elvi jogkérdés az egyedi ügyön túlmutató jelentőséggel bír vagy a társadalom szélesebb körére bír jogi hatással. A befogadás viszont ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást {Kfv.I.37.471/2023/2., Kfv.II.37.590/2023/2.; Kfv.II.37.596/2023/2.; Kfv.VII.45.059/2023/2.; Kfv.VII.45.115/2023/3. Kfv.V.35.007/2024/2.}. A Kúria a jelen ügyben nem azonosított a felperesek befogadás iránti kérelme alapján olyan elvi jogkérdést, amelyben korábban még nem alakította ki az álláspontját és amelynek egyben társadalmi jelentősége vagy különleges súlya lenne.

[39] A Kúria rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperes teljesítette a tényállás tisztázási és indokolási kötelezettségét, valamint a jogerős ítéletben a bizonyítékok értékelésével, a rendelkezésére álló tények összessége alapján alakította ki azt a meggyőződését, hogy az alperes helytálló jogi következtetést vont le a felperesek jogsértése tekintetében. Az elsőfokú bíróság tehát nem egyszerűen csak elvetette a felperesek alternatív magyarázatait, hanem megindokolta, hogy nézete szerint azok miért nem voltak alkalmasak arra, hogy az alperes jogi következtetéseit megkérdőjelezzék. Nemcsak rögzítette, hogy az alperesi okfejtés miért okszerű, hanem kifejtette, hogy az ügy összes bizonyítékának mérlegelése és jogi következtetések alapján kialakított alperesi döntéssel szemben a felperesek csak egy-egy kiragadott bizonyítékot, vagy jogi következtetést támadtak. Kitűnik a jogerős ítéletből az érvek ütköztetése, és az az indokolás, amely arra mutat, hogy miért találta a felperesek jogsértésének megállapítása tekintetében jogszerűnek az alperes eljárását, mit vett figyelembe, amikor úgy értékelte, hogy nem sérült a tényállás tisztázási és indokolási kötelezettség, és amikor úgy minősítette az alperesi döntést, hogy az megfelelt az okszerűség követelményének.

[40] A befogadási kérelemben foglaltakkal szemben a Kúria kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság elvi álláspontként utalt a közvetett bizonyítékok láncolata zárt logikai rendszerének „formulájára” és vizsgálta, hogy a jelen esetben az alperes azt miként alkalmazta. Az alperesi döntésben foglalt logikai levezetés értékelése során nevesítette a bizonyítékok alapján feltárt, egy irányba mutató, egyfajta következtetés levonására alkalmas tények közül nyomatékosan a következőket {jogerős ítélet [42] bekezdés}: a felperesektől pályázat küldése K. R.-nek, a II. rendű felperes AT Kft.-vel közös munkavállalója, a munkavállaló számítógépes hozzáférése, mint amelyek a felperesek és az AT Kft. közötti kapcsolat versenyjogilag tilalmazott körbe eső voltára utalnak. Lényeges az alperes bizonyítékértékelési tevékenységével kapcsolatban az, hogy a közvetett bizonyítékok felhasználását az Alkotmánybíróság elismeri, és a közvetett bizonyítékok zárt logikai láncolatán alapuló GVH határozat jogszerűsége is megáll a bírói joggyakorlat alapján {Kf.V.39.062/2020/4. [51] bekezdés}. Az Alkotmánybíróság a 30/2014. (IX. 30.) AB határozatának [71] bekezdése rögzítette, hogy „A bizonyítás során a hatóság közvetett bizonyítékokat is felhasználhat, úgyszintén a piac szerkezetére vonatkozó adatokat, számításokat, gazdasági modelleket, stb. is, még akkor is, ha ez utóbbiak (...) esetenként bizonytalan elemeket hordoznak. (...) A megállapított tényállás azonban nem alapulhat

pusztán spekuláción és feltételezéseken, annak ellentmondásmentes bizonyítékokon kell nyugodnia. Az eljárás alá vont vállalkozásoknak lehetőségük kell, hogy legyen arra, hogy a GVH megállapításaival szembeni észrevételeiket előadják, a bizonyítékaikat - a jóhiszeműség és a relevancia elveinek a betartásával - bemutathassák, a GVH következtetéseit megcáfolják. Ennek alapján az eljáró bíróság feladata az, hogy állást foglaljon arról, hogy a hatóság a tényállás-tisztázási kötelezettségének (lásd: Ket. 50. § (1) bekezdés) eleget tett-e, az egyes, az eljárás alá vont személy által vitatott tények valóságát a GVH bizonyítékokkal megfelelően alátámasztotta-e. Ennek érdekében a bírósági eljárásban is lehetőség van további bizonyítás lefolytatására. Ugyanakkor a bizonyítékok bizonyító erejének meghatározása a bíró belső meggyőződésére van bízva, így annak a tisztességes eljárást kielégítő korlátja a bírónak a szabad mérlegelést illető számadási (indokolási) kötelezettsége". A kartellügyekben elfogadható, illetve jogszerű bizonyítási szintről tehát a bírói joggyakorlatban és az Alkotmánybíróság állásfoglalásában rendelkezésre áll olyan elvi álláspont, amely irányadó ezen perek elbírálása során, így a felperesek ezen kérdésre alapított befogadási kérelme alapján a Kúria nem látott lehetőséget a felülvizsgálati kérelem befogadására.

[41] Az ugyanezen befogadási ok {Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont} körében hangsúlyozott, a bírság nagysága, összege okán kért befogadást sem találta indokoltnak a Kúria. A felperesek a befogadási kérelemükben csak a kérdés különleges súlyára hivatkoztak és a felülvizsgálati kérelem érdemében fejtették ki aggályaikat az alperesi bírságkiszabást jogszerűnek minősítő jogerős ítélettel szemben, kiemelve, hogy álláspontjuk szerint nem kaptak megfelelő választ az egyetemlegesség, a Tpv. 78. § (5) bekezdése alkalmazhatósága és a vállalkozáscsoport csoportszintű árbevételének számítása kapcsán. A Kúria kiemeli, hogy önmagában az alperes által alkalmazott bírság nagysága, összege nem ad olyan különleges súlyt az esetnek, amely az egyedi ügyön túlmutató jelentőséget hordozna magában. Azon kívül, hogy a bírságkiszabás Tpv. szerinti feltételei és az alperes gyakorlata adottak, a versenyfelügyeleti bírság alkalmazása az egyedi esetben mérlegelt körülmények alapján vizsgálható, így annak eredménye nem ad képet vagy eligazítást a jövőbeli, más egyedi körülmények alapján megítélendő ügyekre nézve.

[42] A Kúria a felülvizsgálati kérelem érdemében a bírságkiszabás kapcsán kifejtett érvek vonatkozásában ismét utal arra, hogy a felülvizsgálati eljárás nem a közigazgatási peres eljárás rendszerinti folytatása. Újból hangsúlyozva, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásakor a felülvizsgálati bíróság nem végezheti el a támadott döntés érdemi felülvizsgálatát, a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogsértések állítása miatt a következők kiemelését tartja szükségesnek. A Kúria megjegyzi, hogy a felperesek által felvetett aggályok elsősorban nem a Kp. 118. § (1) bekezdés ab) alpontja, hanem ad) alpontja szerinti befogadási ok körébe tartoznának, azonban az ad) alpont körében a felperesek e kérdésben (bírságkiszabás) nem indokolták a befogadási kérelmüket. A befogadás vizsgálat keretein belül maradván a Kúria ezért e körben csak arra utal, hogy az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálta a „kökemény kartell” megállapításra tekintettel kiszabott bírság jogszerűségét, így értékelte azt is, hogy a felperesek az előzetes álláspontra nem tettek észrevételt vagy nyilatkozatot, amelynek hiányában a jogerős ítélet úgy foglalt állást, hogy az alperes jogszerűen vette figyelembe a nyilvánosan elérhető beszámolókat és csoport tagjainak egymás közötti árbevétele értékelésének elmaradása ezen nem változtat. Az ítélet tartalmazott indokolást az egyetemleges kötelezés és a Tpv. 78. § (5) bekezdésének mikénti alkalmazása tekintetében is.

[43] Mindezek alapján a Kúria nem azonosított olyan garanciális jogsérelmet, amely az állásfoglalását tenné szükségessé.

[44] A felperesek a felülvizsgálati kérelemben utaltak ugyan a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára, de érvelést e körben külön nem adtak, illetve nem hivatkoztak az ac) alpontra, vagy a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára. Ezen befogadási okok kapcsán összefoglalóan a következőket kell hangsúlyozni. A Kúria az aa) alpont vonatkozásában kiemeli, hogy a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, mellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. jogegységi határozat 1. pont). A joggyakorlat egysége biztosításán alapuló befogadásnak tehát konjunktív feltétele, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek azt mutatják, hogy a bírói gyakorlat széttartó, illetve a joggyakorlat egysége a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn. Alapot adhat a felülvizsgálatra az is, ha a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat ugyan kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel már nem támogatható. A jelen ügyben a felperesek ilyen elvi jelentőségű jogkérdést nem vetettek fel, és ilyet a Kúria sem észlelt, ezért a jogegység biztosítása vagy a joggyakorlat továbbfejlesztése okán sem volt indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása. Megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja szerinti befogadási okot is, azonban a tárgyi ügyben ilyet nem észlelt, nem merült fel az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége. Nem hivatkoztak a felperesek a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára sem, amely esetében a felet a Kp. 117. § (4) bekezdése folytán indokolási kötelezettség terheli, be kell mutatnia a támadott döntés és a közzétett kúriai döntés közötti ügyszövetséget, a jogkérdésben való eltérés mibenlétét [Kfv.VI.37.039/2022/2.; Kfv.III.45.072/2023/2.; Kfv.II.37.690/2023/2.; Kfv.I.35.202/2023/3.; Kfv.V.35.055/2024/2.]. Ilyen külön indokolást a felperesek nem fejtettek ki. A Kúria ezért megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem az előző alpontok, és a b) pont alapján sem befogadható.

[45] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a perbeli esetben a felülvizsgálati kérelem befogadásának nincs helye, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta. A megtagadásra tekintettel a felperesek azonnali jogvédelem iránti kérelméről nem kellett döntenie.

A döntés elvi tartalma

[46] *Versenylelőjárati ügyben a keresetet elutasító jogerős ítélet ellen a felperesek által előterjesztett, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) és ad) alpontjaira alapított felülvizsgálati kérelem befogadásának nem volt helye, mert a felvetett kérdések - igazolási kérelem téves alperesi minősítése és ezáltal esetlegesen a védekezéshez való jog sérelme, a kartelljogsértés bizonyításának formulája, a bírság nagysága - nem indokolták felülvizsgálati eljárást*

lefolytatását, ennek szükségességét nem támasztotta alá a felperesek befogadás iránti kérelme.

Záró rész

[47] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[48] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a felperesek az előzetesen, szükségtelenül megfizetett 3.500.000 forint felülvizsgálati eljárási illeték visszatérítését kérhetik az illetékügyekben eljáró állami adóhatóságtól az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontjára figyelemmel.

[49] A Kúria végzése ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. május 21.

dr. Márton Gizella s.k.

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

dr. Darák Péter s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő